

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-6994

L 95

40. årgang

10. april 1997

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 620/97 af 9. april 1997 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker	1
Kommissionens forordning (EF) nr. 621/97 af 9. april 1997 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsuksker i uforarbejdet stand	3
Kommissionens forordning (EF) nr. 622/97 af 9. april 1997 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 33. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1464/96	5
* Kommissionens forordning (EF) nr. 623/97 af 9. april 1997 om ændring af forordning (EØF) nr. 1318/93 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2067/92 om foranstaltninger til forbrugsfremme og afsætning af kvalitetsoksekød	6
* Kommissionens forordning (EF) nr. 624/97 af 8. april 1997 om ændring af forordning (EØF) nr. 1164/89 om gennemførelsesbestemmelserne for støtte til spindhør og hamp	8
Kommissionens forordning (EF) nr. 625/97 af 9. april 1997 om udstedelse af importlicenser for hvidløg med oprindelse i Kina	13
Kommissionens forordning (EF) nr. 626/97 af 9. april 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	14
* Kommissionens direktiv 97/15/EF af 25. marts 1997 om vedtagelse af Euro-control-standarder og om ændring af Rådets direktiv 93/65/EØF om definition og anvendelse af kompatible tekniske specifikationer for erhvervelse af udstyr og systemer til regulering af lufttrafikken (air-traffic-management equipment and systems) ⁽¹⁾	16

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Kommissionen

97/238/EF:

- * Kommissionens beslutning af 2. oktober 1996 om den franske statsstøtte til det audiovisuelle produktionsselskab, Société française de production⁽¹⁾ 19

97/239/EF:

- * Kommissionens beslutning af 4. december 1996 om støtte ydet af Belgien i henhold til Maribel bis/ter-ordningen⁽¹⁾ 25

Berigtigelser

- * Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 2250/95 af 18. september 1995 om femte ændring af forordning (EØF) nr. 1866/86 om fastsættelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Østersøen, Bælterne og Øresund (EFT nr. L 230 af 27. 9. 1995) 30
- * Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/5/EF af 27. januar 1997 om grænseoverskridende pengeoverførsler (EFT nr. L 43 af 14. 2. 1997) 30

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 620/97

af 9. april 1997

om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1422/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af melasse inden for sektoren for sukker og om ændring af forordning (EØF) nr. 785/68⁽³⁾, særlig artikel 1, stk. 2 og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 1422/95 fastsættes, at cif-prisen ved import af melasse, i det følgende benævnt »den repræsentative pris«, fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 785/68⁽⁴⁾; denne pris fastsættes for den standardkvalitet, der er defineret i artikel 1 i nævnte forordning;

den repræsentative pris for melasse beregnes for et EF-grænseovergangssted, som er Amsterdam; denne pris skal beregnes på grundlag af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet, som konstateres på grundlag af noter eller priser på dette marked, der er justeret under hensyntagen til eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til standardkvaliteten; standardkvaliteten for melasse blev defineret ved forordning (EØF) nr. 785/68;

ved konstateringen af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet skal der tages hensyn til samtlige oplysninger om tilbud på verdensmarkedet, om konstaterede priser på vigtige markeder i tredjelande samt om købekontrakter indgået i den internationale samhandel, som Kommissionen har fået kendskab til enten gennem

medlemsstaterne eller på eget initiativ; ved denne konstatering kan et gennemsnit af flere priser lægges til grund i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 785/68 på betingelse af, at dette gennemsnit kan anses som repræsentativt for markedets faktiske tendens;

der skal ikke tages hensyn til oplysningerne, når det ikke drejer sig om produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet, eller når den i tilbuddet nævnte pris kun vedrører en ringe mængde, der ikke er repræsentativ for markedet; der skal heller ikke tages hensyn til tilbudspriser, som ikke kan anses for repræsentative for markedets faktiske udvikling;

for at opnå sammenlignelige oplysninger vedrørende melasse af standardkvalitet skal priserne alt efter kvaliteten af den tilbudte melasse forhøjes eller nedsættes i det omfang, der følger af anvendelsen af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 785/68;

undtagelsesvis kan en repræsentativ pris i et begrænset tidsrum opretholdes på uændret niveau, når den tilbudspris, der har tjent som grundlag for den foregående konstatering af den repræsentative pris, ikke er kommet til Kommissionens kendskab, og de foreliggende tilbudspriser, som ikke synes at være tilstrækkeligt repræsentative for markedets faktiske tendens, ville føre til pludselige og væsentlige ændringer i den repræsentative pris;

når der eksisterer en forskel mellem udløsningsprisen for det pågældende produkt og den repræsentative pris, bør der fastsættes tillægsimporttold på betingelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1422/95; såfremt importtolden suspenderes i medfør af artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, bør der fastsættes særlige beløb for denne told;

anvendelse af disse bestemmelser giver anledning til at fastsætte de repræsentative priser og tillægsimporttolden for de pågældende produkter som anført i bilaget til nærværende forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT nr. L 141 af 24. 6. 1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 145 af 27. 6. 1968, s. 12.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægstolden ved import af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1422/95 omhandlede produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 10. april 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til forordning om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

KN-kode	Repræsentativ pris i ecu pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Told, i ecu der skal opkræves ved import som følge af suspension, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, pr. 100 kg netto af det pågældende produkt ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,40	—	0,00
1703 90 00 ⁽¹⁾	12,34	—	0,00

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 785/68, som ændret.

⁽²⁾ Dette beløb erstatter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95 toldsatsen i den fælles toldtarif fastsat for disse produkter.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 621/97

af 9. april 1997

om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsuksker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/
96⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsuksker er
fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 589/97⁽³⁾;anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EF) nr. 589/97 på de oplysninger, som Kommis-
sionen har kendskab til, fører til at ændre de for tidengældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med
bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*De i bilaget til forordning (EØF) nr. 1785/81 fastsatte
eksportrestitutioner for de produkter, som er nævnt i
artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 589/97, i
uforarbejdet stand og ikke denaturerede, ændres til de
beløb, der er angivet i bilaget.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 10. april 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.⁽³⁾ EFT nr. L 88 af 3. 4. 1997, s. 13.

BILAG

til Kommissionens forordning af 9. april 1997 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

Produktkode	Restitutionsbeløb
	— ECU/100 kg —
1701 11 90 9100	37,86 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	35,85 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	⁽²⁾
1701 12 90 9100	37,86 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	35,85 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	⁽²⁾
	— ECU/1 % sakkarose × 100 kg —
1701 91 00 9000	0,4116
	— ECU/100 kg —
1701 99 10 9100	41,16
1701 99 10 9910	40,73
1701 99 10 9950	40,73
	— ECU/1 % sakkarose × 100 kg —
1701 99 90 9100	0,4116

⁽¹⁾ Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 17a, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1785/81.

⁽²⁾ Denne fastsættelse blev suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT nr. L 255 af 26. 9. 1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT nr. L 309 af 21. 11. 1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 622/97

af 9. april 1997

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 33. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1464/96

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 5, andet afsnit, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1464/96 af 25. juli 1996 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker⁽³⁾; foranstaltes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker;

i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1464/96, fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen

og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er nævnt i artikel 1, fastsættes for den 33. dellicitation;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 33. dellicitation for hvidt sukker, ifølge forordning (EF) nr. 1464/96 fastsættes maksimumseksportrestitutionen til 43,734 ECU/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 10. april 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT nr. L 187 af 26. 7. 1996, s. 42.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 623/97

af 9. april 1997

om ændring af forordning (EØF) nr. 1318/93 om gennemførelsesbestemmelser til
Rådets forordning (EØF) nr. 2067/92 om foranstaltninger til forbrugsfremme og
afsætning af kvalitetsoksekød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

Forvaltningskomitéen for Oksekød har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2067/92 af 30. juni 1992 om foranstaltninger til forbrugsfremme og afsætning af kvalitetsoksekød⁽¹⁾, særlig artikel 4, og

Artikel 1

ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EØF) nr. 1318/93 ændres således:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1318/93⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 487/97⁽³⁾, indeholder gennemførelsesbestemmelserne til forordning (EØF) nr. 2067/92;

1) Artikel 4, stk. 1, andet punktum, affattes således:

»Dog

— kan nye ansøgninger for 1997 indgives senest den 15. maj 1997

— kan ansøgninger for 1998 indgives senest den 30. september 1997.«

i artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 1318/93 er der fastsat bestemte frister for indgivelsen af ansøgninger om EF-finansiering til det kompetente organ i hver enkelt medlemsstat og for deres fremsendelse til Kommissionen;

2) Artikel 4, stk. 3, litra b), affattes således:

»b) at organisationen inden udløbet af den i artikel 7, stk. 3, fastsatte frist vil lade et uafhængigt organ foretage en evaluering af de foranstaltninger, der er gennemført; denne evaluering finansieres på samme vilkår som programmets øvrige aktioner.«

under hensyntagen til de betydelige finansielle midler, der er afsat til forbrugsfremme af kvalitetsoksekød i 1997, bør der af hensyn til forvaltningen fastsættes nye frister med henblik på forelæggelsen af andre programmer for 1997;

3) Bilag I ændres således:

i artikel 4, stk. 3, litra b), i forordning (EØF) nr. 1318/93 er det fastsat, at forslagsstilleren skal lade foretage en evaluering for egen regning; for at skabe overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser, der gælder i andre sektorer, bør det fastsættes, at Kommissionen deltager i finansieringen af denne undersøgelse;

a) I kapitlet »Opdræt«

— affattes punktet »Oprindelse« således:

»Bortset fra slagtekalve, andre racer end de i bilag II til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3886/92⁽¹⁾ nævnte og de første krydsninger med en af disse racer.«

erfaringen viser, at der er behov for en definition af de supplerende produkter og kvaliteter, der vil kunne omfattes af forbrugsfremmende aktioner, og de dertil hørende minimumskrav for produktion, kvalitet og kontrol; der er især behov for en begrænsning af anvendelsen af de forbrugsfremmende foranstaltninger til de bedrifter, som er rede til at overholde de strengeste regler med hensyn til kalvenes velfærd; bilag I til forordning (EØF) nr. 1318/93 bør derfor ændres;

— affattes teksten under punktet »Dyrs velfærd« således:

»Anvendelse af de nationale og internationale normer samt EF-normerne. Dog, for slagtekalve, har alle de bedrifter, der er berørt af de programmer, der forelægges fra 1999, pligt til at overholde samtlige bestemmelser i artikel 3, stk. 3, i Rådets direktiv 91/629/EØF⁽²⁾, uanset bestemmelserne i sidste afsnit.

⁽¹⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 57.

⁽²⁾ EFT nr. L 132 af 29. 5. 1993, s. 83.

⁽³⁾ EFT nr. L 76 af 18. 3. 1997, s. 1.

⁽¹⁾ EFT nr. L 340 af 11. 12. 1991, s. 28.

b) I kapitlet »Slagtning«

— suppleres punktet »Type af slagtekrop« med følgende led:

— »Slagtekalve med en slagtet vægt, som sammen med alle organerne i brysthule og bughule ikke overstiger 140 kg.«

— affattes punktet »Klasse« således:

»Kropsbygningsklasse: SEUR, undtagen for slagtekroppe af slagtekalve.

Fedningsklasse: — ungvæg: 2 og 3

— hundyr og kastrerede dyr: 2, 3 og 4 L (eller 4-).«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 1997.

På Kommissionens vegne.

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 624/97

af 8. april 1997

om ændring af forordning (EØF) nr. 1164/89 om gennemførelsesbestemmelserne for støtte til spindhør og hamp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1308/70
af 29. juni 1970 om den fælles markedsordning for hør og
hamp⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/
94⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 619/71
af 22. marts 1971 om fastsættelse af almindelige regler for
ydelse af støtte til hør og hamp⁽³⁾, senest ændret ved
forordning (EF) nr. 154/97⁽⁴⁾, særlig artikel 5, stk. 2,
artikel 6 og 6a, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1164/89⁽⁵⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 466/96⁽⁶⁾, er der
fastsat visse gennemførelsesbestemmelser for støtteord-
ningen for spindhør og hamp;

ifølge forordning (EØF) nr. 619/71 er det en forudsætning
for ydelse af støtte, at der indgås en kontrakt mellem en
producent og en første forarbejdningsvirksomhed
undtagen i visse tilfælde, samt at der foreligger en forar-
bejdningsforpligtelse og en godkendelse af de første forar-
bejdningsvirksomheder; bestemmelserne for forarbejd-
ningsforpligtelsen bør derfor præciseres nærmere og
betingelserne for godkendelse fastsættes; der bør fastsættes
bestemmelser for kontrol med gennemførelsen af
kontrakterne og med overholdelsen af forarbejdningsfor-
pligtelserne og godkendelsesbetingelserne, og der bør fast-
sættes procedurer for et samarbejde mellem medlemssta-
terne; det fastsættes, at godkendelsen tilbagekaldes, hvis
godkendelsesbetingelserne ikke længere overholdes, eller
der konstateres uregelmæssigheder;

for at støtten kan udbetales så hurtigt som muligt, bør det
fastsættes, at der stilles en sikkerhed af den forarbejd-
ningsvirksomhed, der foretager den faktiske forarbejdning
af hørstrå inden for en rimelig frist; for at tage hensyn til
de særlige forhold for den første forarbejdning kan det
fastsættes, at støtten udbetales uden stillelse af en sikker-
hed, hvis der forinden føres bevis for forarbejdning;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85⁽⁷⁾, senest
ændret ved forordning (EF) nr. 3403/93⁽⁸⁾, anvendes for
sikkerhedssystemet;

betalingen af tre fjerdedele af støtten til den første forar-
bejdningsvirksomhed kan efter medlemsstatens valg fore-
tages efter en certifikatsordning eller en ordning med
registrerede kontrakter; disse bør tilpasses, for at der kan
tages hensyn til de nye betingelser for ydelse af støtte;

erfaringen med ordningen i de seneste år har vist, at det
er nødvendigt at tilpasse visse bestemmelser for at fore-
bygge misbrug; med henblik herpå bl.a. støtten for hør
fremstillet af frø af sorter, som de nationale myndigheder
undersøger, og som ikke er medtaget på listen over
hørsorter, der hovedsageligt er beregnet til produktion af
fibre, afskaffes fra produktionsåret 1998/99, og de angivel-
ser, der skal figurere i erklæringen om det tilsåede areal
og i støtteansøgningen, bør suppleres;

ved forordning (EØF) nr. 619/71 er det fastsat, at der kan
vedtages overgangsforanstaltninger for det første år for
anvendelse af de bestemmelser, der blev indført ved
forordning (EF) nr. 154/97; i betragtning af den tid, som
medlemsstaterne behøver for at iværksætte godkendelses-
ordningen, er det nødvendigt at foretage en foreløbig
godkendelse af forarbejdningsvirksomheder og produ-
center for produktionsåret 1997/98; der bør endvidere
tages hensyn til de særlige tilfælde med producenter, der
har kunnet lade deres produktion af hørstrå forarbejde i et
tredjeland;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Hør og Hamp —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1164/89 foretages følgende
ændringer:

1) Artikel 2, stk. 1, affattes således:

»Støtten ydes for hør, der er produceret af frøsorter,
som er anført i bilag A.«

⁽¹⁾ EFT nr. L 146 af 4. 7. 1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT nr. L 72 af 26. 3. 1971, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 27 af 30. 1. 1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 121 af 29. 4. 1989, s. 4.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 65 af 15. 3. 1996, s. 6.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 205 af 3. 8. 1985, s. 5.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 310 af 14. 12. 1993, s. 4.

2) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

- a) I litra a) affattes det afsnit, der indledes med »Den i tredje led omhandlede udnyttelse« og afsluttes med »20 cm for hamp« således:

»I tilfælde af høst ved skæring må skærebjælken højst være 10 cm over jorden for hør og 20 cm for hamp.«

- b) Som litra c) indsættes:

»c) som med hensyn til hør er omfattet af en forarbejdningskontrakt og/eller en forarbejdningensforpligtelse efter artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 619/71.«

3) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 2 ophæves.

- b) Stk. 3 affattes således:

»3. Erklæringen skal mindst indeholde følgende oplysninger:

— den erklæringspligtiges fulde navn og adresse samt eventuelt hans identifikation i det integrerede system for forvaltning og kontrol

— plantearten og den udsåede sort

— det tilsåede areal i ha og ar

— det spirede areal i ha og ar

— den anvendte mængde frø i kg pr. ha

— de tilsåede arealers reference i det integrerede system for forvaltning og kontrol eller i mangel heraf matrikelnumre eller en angivelse, som det organ, der har fået overdraget kontrollen med arealerne, anerkender som ligestillet hermed

— dato for tilsåningen.

Hvis der er indgået dyrkningskontrakter som omhandlet i artikel 3a, litra b), i forordning (EØF) nr. 619/71, skal erklæringen ledsages af en kopi heraf.«

4) Som artikel 5a og 5b indsættes:

»Artikel 5a

1. De første forarbejdningsvirksomheder, der har til hensigt at indgå kontrakter med producenter af spindhør, skal forelægge myndighederne i den medlemsstat, hvor hørren vil blive forarbejdet, en godkendelsesansøgning, der indeholder følgende oplysninger:

- a) den første forarbejdningsvirksomheds navn og adresse

- b) den række produkter, der følger af forarbejdningen af hørstråene med en fuldstændig beskrivelse. Disse produkter skal fremkomme ved adskillelsen

af fibrene og stilkens træagtige dele. Hvis stilkene underkastes en proces, der kræver en supplerende behandling for at opnå nævnte produkter, anses denne proces ikke for en forarbejdning i den betydning, hvori dette udtryk anvendes i nærværende forordning

- c) adressen på det (eller de) sted(er), hvor hørstråene vil blive forarbejdet, hvis den er forskellig fra litra a)

- d) det maksimumsareal, hvis produktion kan forarbejdes årligt af forarbejdningsanlægget ved normal produktionseffektivitet

- e) en beskrivelse af forarbejdningsanlæggets art og karakteristik med angivelse af bl.a. maksimumsmængden af hørstrå, der kan forarbejdes (i ton/time og ton/år).

Såfremt anlæggene omfatter flere maskiner til forarbejdning af hørstrå, skal maksimumsmængden anføres for hver maskine

- f) vægten i kg hørstrå, der kræves til fremstilling af et kg af hvert af de i litra b) omhandlede produkter, idet denne angivelse kan gives i form af maksimum og minimum, ledsaget af et vejledende gennemsnit

- g) lagerkapaciteten for hørstrå og forarbejdede produkter

- h) en plan med beskrivelse af anlæggene for oplagring af hørstrå for forarbejdning og oplagring af forarbejdede produkter.

Ansøgningen ledsages af forpligtelsen til at føre et lagerregnskab efter stk. 4 og undergå enhver kontrol, der er fastsat i forbindelse med anvendelsen af støtteordningen.

2. Godkendelsen kan kun gives efter kontrol på stedet og kun, hvis det fremgår af de i stk. 1 nævnte oplysninger og de forhold, der blev konstateret under kontrollen, at de bestående anlæg er egnet til hvert år at forarbejde de hørstrå, der høstes på det i stk. 1, litra d), omhandlede maksimumsareal, for at opnå de i stk. 1, litra b), beskrevne produkter.

Myndighederne tildeler den første forarbejdningsvirksomhed et godkendelsesnummer.

Ændrer oplysningerne i godkendelsesansøgningen sig, meddeler den første forarbejdningsvirksomhed det straks til de nationale myndigheder.

3. Den i stk. 1 og 2 omhandlede godkendelsesprocedure finder tilsvarende anvendelse på:

- a) de i artikel 3a, litra a) eller b), i forordning (EØF) nr. 619/71 omhandlede producenter, der forpligter sig til selv at forarbejde hørstråene

- b) de første forarbejdningsvirksomheder, der forarbejder hørstrå for en producent efter artikel 3, stk. 2, litra b) eller d), i forordning (EØF) nr. 619/71.

4. De første forarbejdningsvirksomheder og de godkendte producenter skal føre et lagerregnskab med oplysning om:

- a) de mængder af alle råvarer, der opkøbes fordelt på leverandør (eller tilførsler til forarbejdningslokalerne, når der er tale om en producent, der forpligter sig til selv at forarbejde), samt lagrene
- b) mængderne af forarbejdede råvarer samt mængderne og arterne af fremstillede færdigvarer med henvisning til produktlisten i godkendelsesansøgningen, mængderne og arterne af følgeprodukter og biprodukter, samt lagrene
- c) svindet ved forarbejdningen
- d) de destruerede mængder samt begrundelsen for en sådan aktion
- e) mængderne og arterne af produkter, der er solgt eller overdraget af forarbejdningsvirksomheden, fordelt på opkøber/senere forarbejdningsvirksomhed
- f) opkøbernes/de senere forarbejdningsvirksomheders navn og adresse.

Artikel 5b

I det i artikel 3, stk. 2, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 619/71 omhandlede tilfælde skal den første forarbejdningsvirksomhed indgå en forarbejdningsforpligtelse for hver kontrakt og vedlægge den denne. Den skal indeholde en angivelse af, at den første forarbejdningsvirksomhed forpligter sig til at forarbejde hørstrå fra de arealer, der er omfattet af nævnte kontrakt.

Myndighederne kan dog fastsætte, at der indgås en samlet forarbejdningsforpligtelse for samtlige kontrakter, og at den sendes direkte til dem med en kopi til hver producent.

I de i artikel 3, stk. 2, litra a) og c), i nævnte forordning omhandlede tilfælde skal producenten indgå en forarbejdningsforpligtelse, der skal indeholde en angivelse af, at producenten forpligter sig til for egen regning at forarbejde hørstrå fra de arealer, som han ansøger om støtte for.

I de i artikel 3, stk. 2, litra b) og d), i nævnte forordning omhandlede tilfælde skal producenten indgå en forarbejdningsforpligtelse, der skal indeholde en angivelse af, at producenten forpligter sig til for egen regning at lade hørstrå fra de arealer, som han ansøger om støtte for, forarbejde.

Forarbejdningsforpligtelsen skal indeholde oplysning om godkendelsesnummeret.*

5) I artikel 6 indsættes som stk. 1a og 1b:

*1a. Den i artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 619/71 omhandlede kontrol af gennemførelsen af kontrakterne og overholdelsen af forarbejdningsforpligtelserne og godkendelsesbetingelserne skal tilrettelægges på en sådan måde, at der for et givet produktionsår kontrolleres et antal virksomheder, der mindst er lig med halvdelen af antallet af de i nævnte forordnings artikel 3a omhandlede første forarbejdningsvirksomheder eller producenter, der er godkendt i en medlemsstat, og på en sådan måde at det maksimale tidsrum mellem to kontroller af en og samme virksomhed ikke overskrider tre år.

Kontrollen omfatter fysisk kontrol og gennemgang af lagerregnskabet og finansbogholderiet og alle forretningspapirer (fakturaer, følgesedler osv.), der er relevante for kontrollen.

1b. Den kontrol som myndighederne i en medlemsstat foretager på en første forarbejdningsvirksomhed efter stk. 1a, skal vedrøre forarbejdningen af hørstrå, der er produceret i hele Fællesskabet.

Konstaterer myndighederne i en medlemsstat anomalier, der kan få følger for den støtte, der er udbetalt eller skal udbetales af en anden medlemsstat, underretter de straks myndighederne i nævnte medlemsstat.

Myndighederne i en medlemsstat kan sende myndighederne i en anden medlemsstat ansøgninger om kontrol af forarbejdning af hørstrå, der produceres i den bistandssøgende medlemsstat og forarbejdes i den bistandssøgte medlemsstat. I så tilfælde har den bistandssøgte medlemsstat pligt til at foretage kontrollen senest to måneder efter modtagelsen af ansøgningen og straks meddele de konstaterede forhold til myndighederne i den bistandssøgende medlemsstat.*

6) Artikel 7 affattes således:

*Artikel 7

1. Hvis den i artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 619/71 foreskrevne kontrol viser, at det anmeldte areal er:

- a) mindre end det, der konstateres ved kontrollen, gælder det konstaterede areal
- b) større end det areal, der konstateres ved kontrollen, gælder det areal, der konstateres, nedsat med forskellen mellem det oprindeligt anmeldte og det konstaterede areal, uden at dette indskrænker anvendelsen af eventuelle sanktioner, der er fastsat i national lovgivning, medmindre den pågældende medlemsstat betragter forskellen som acceptabel; i dette tilfælde gælder det konstaterede areal.

2. Viser den i artikel 5, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 619/71 omhandlede kontrol, at de i artikel 5a i nærværende forordning omhandlede godkendelsesbetingelser ikke længere overholdes, tilbagekaldes godkendelsen fra begyndelsen af det produktionsår, der begynder efter kontroldatoen, og den første forarbejdningsvirksomhed eller den producent, hvis godkendelse blev tilbagekaldt, kan ikke opnå en ny godkendelse inden det andet produktionsår, der begynder efter kontroldatoen.

Svarer de i artikel 12a i nærværende forordning omhandlede forarbejdningsbeviser ikke til de virkelige transaktioner, suspenderes godkendelsen fra begyndelsen af det produktionsår, der begynder efter kontroldatoen, i en periode på et eller to produktionsår afhængigt af, hvor alvorlig uregelmæssigheden er.

Medlemsstaten kan beslutte at undlade at suspendere godkendelsen, hvis det slås fast, at uregelmæssigheden ikke er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, samt at den er af minimal betydning i betragtning af den første forarbejdningsvirksomheds eller producentens samlede transaktioner.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, der træffes i henhold til denne artikel.*

7) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 indsættes følgende tre led efter andet led:

- høstdato
- indsamlingsdato
- mængde høstet/indsamlet hørstrå*

b) stk. 3 affattes således:

»3. Støtteansøgningen vedlægges en kopi af de i artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 619/71 omhandlede forarbejdningskontrakter og/eller -forpligtelser.«

8) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Forarbejder eller lader producenten for egen regning hørstråene forarbejde, opbevarer producenten produktionscertifikatet.

Har producenten med en godkendt første forarbejdningsvirksomhed indgået den i artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 619/71 omhandlede forarbejdningskontrakt, overgives produktionscertifikatet til den første forarbejdningsvirksomhed.

Tre fjerdedele af støtten udbetales til den pågældende mod fremlæggelse af det behørigt udfyldte produktionscertifikat, jf. dog artikel 6, 7 og 12a.

Produktionscertifikatet skal fremlægges senest dagen efter udløbet af produktionsåret.*

b) I stk. 3:

— indsættes i slutningen af første led:

»samt eventuelt hans identifikation i det integrerede system for forvaltning og kontrol eller i mangel herpå en anden nummerering, som myndighederne har tildelt«

— indsættes i slutningen af fjerde led:

»samt hans godkendelsesnummer«.

9) Artikel 11 og 12 affattes således:

»Artikel 11

Benytter medlemsstaten den i artikel 9 fastsatte ordning med registrerede kontrakter, udbetales tre fjerdedele af støtten til den første forarbejdningsvirksomhed.

Nærværende artikel finder anvendelse, jf. dog artikel 6, 7 og 12a.

Artikel 12

Medlemsstaten udbetaler støtten for hør og hamp inden den 16. oktober efter udløbet af produktionsåret.

Anvendes artikel 12a, stk. 4, gælder denne frist dog kun for en fjerdedel af den støtte, der skal udbetales til den producent, der har indgået en forarbejdningskontrakt som omhandlet i artikel 3, stk. 2, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 619/71.*

10) Som artikel 12a indsættes

»Artikel 12a

1. Den første forarbejdningsvirksomhed for spindhør stilles undtagen i det i stk. 4 omhandlede tilfælde over for myndighederne i den medlemsstat, som modtager støtteansøgningen, en sikkerhed lig med tre fjerdedele af støtten forhøjet med 10 %, inden udbetalingen af støtten.

2. En producent, som omhandlet i artikel 3a, litra a) og b), i forordning (EØF) nr. 619/71, der forpligter sig til at forarbejde eller for egen regning lade hørstrå forarbejde, stilles undtagen i det i stk. 4 omhandlede tilfælde over for myndighederne i den medlemsstat, som modtager støtteansøgningen, en sikkerhed lig med den samlede støtte, forhøjet med 10 %, inden udbetalingen af støtten.

3. Forordning (EØF) nr. 2220/85 anvendes for de i nærværende artikel omhandlede sikkerheder.

Det primære krav, som omhandlet i nævnte forordning, er den faktiske forarbejdning af hele mængden af hørstrå fra de arealer, der er omfattet af forarbejdningskontrakterne eller -forpligtelserne (eller en tilsvarende mængde).

Det sekundære krav, som omhandlet i nævnte forordning, består i, at det primære krav skal opfyldes senest tolv måneder efter udløbet af produktionsåret.

Det primære krav anses for opfyldt i et forhold, der er lig med forholdet mellem de mængder hørstrå, for hvilke forarbejdningsbeviserne føres senest 18 måneder efter udløbet af produktionsåret, og de samlede mængder fra de arealer, der er omfattet af forarbejdningskontrakterne eller -forpligtelserne.

Medlemsstaterne fastlægger listen over bilag, der udgør nævnte forarbejdningsbevis. Listen skal mindst omfatte månedlige oversigter over lagerregnskabet og kopier af salgsfakturaer for produkter af første forarbejdning for hele den pågældende periode.

4. På anmodning fra den første forarbejdningsvirksomhed eller den i stk. 2 omhandlede producent og efter aftale med myndighederne kan støtten udbetales, uden at der stilles en sikkerhed, såfremt beviset for, at det i stk. 3 omhandlede primære krav er opfyldt senest tolv måneder efter udløbet af produktionsåret, er ført forinden.

Betalingen foretages i et forhold, der er lig med forholdet mellem de mængder hørstrå, for hvilke forarbejdningsbeviserne føres senest 18 måneder efter udløbet af produktionsåret, og de samlede mængder fra de arealer, der er omfattet af forarbejdningskontrakterne eller -forpligtelserne. Myndighederne kan dog fastsætte et minimumsbeløb for betalingerne.

Overholdes fristen for at opfylde det primære krav ikke, eller føres beviset for overholdelse af det primære krav ikke inden for den fastsatte frist, nedsættes det støttebeløb, der skulle have været udbetalt, med en procentdel lig med procentdelen af den del af sikkerheden, der skulle have været inddraget i tilfælde af anvendelse af stk. 3.

5. Har usædvanlige vejrforhold bevirket, at en del af mængderne af hørstrå fra de arealer, der er omfattet af forarbejdningskontrakter eller -forpligtelser, er

blevet uegnede til forarbejdning, frigiver myndighederne sikkerheden eller udbetaler støtten i tilfælde af anvendelse af stk. 4, for de pågældende mængder efter kontrol på stedet, undtagen hvis forringelsen af hørstråenes tilstand kan tilskrives producenten eller den første forarbejdningsvirksomhed.*

11) Som artikel 17a indsættes:

»Artikel 17a

1. De i denne artikel omhandlede overgangsforanstaltninger anvendes for produktionsåret 1997/98.

2. De første forarbejdningsvirksomheder anses for godkendt som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 619/71, hvis de har indgået forarbejdningskontrakter og/eller forarbejdningsforpligtelser efter nævnte bestemmelse.

Producenterne anses for godkendt, hvis de har indgået de i nævnte bestemmelse omhandlede forarbejdningsforpligtelser.

Artikel 5a, stk. 4, anvendes dog for de første forarbejdningsvirksomheder og producenterne fra produktionsåret 1997/98.

3. Lader producenterne efter lokal praksis, der mindst har bestået siden produktionsåret 1996/97, hørstråene forarbejde for egen regning på anlæg i et tredjeland, anvendes bestemmelserne for godkendelse ikke, men myndighederne skal ved en kontrol på stedet sikre sig, at de mængder forarbejdede produkter, der genindføres til medlemsstaten, svarer til de mængder hørstrå, der blev høstet og leveret. I så fald udbetales støtten helt til producenten efter gennemførelsen af nævnte kontrol.*

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra produktionsåret 1997/98. Artikel 1, nr. 1), anvendes dog først fra produktionsåret 1998/99.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 625/97

af 9. april 1997

om udstedelse af importlicenser for hvidløg med oprindelse i Kina

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96
af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for
frugt og grøntsager⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
885/96 af 15. maj 1996 om en beskyttelsesforanstaltning
for indførsel af hvidløg med oprindelse i Kina⁽²⁾, særlig
artikel 1, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I medfør af Kommissionens forordning (EØF) nr.
1859/93⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1662/94⁽⁴⁾,
kan hvidløg importeret fra tredjelande kun overgå til fri
omsætning i Fællesskabet, hvis der forelægges en import-
licens;

i artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr.
885/96 begrænses udstedelse af importlicenser for hvidløg
med oprindelse i Kina og for ansøgninger, der indgives i
perioden 1. juni 1996 til 31. maj 1997 til en maksimal
månedlig mængde;

under hensyntagen til kriterierne i artikel 1, stk. 2, i
nævnte forordning og til de allerede udstedte importli-

censer overstiger de mængder, der var ansøgt om den 4.
april 1997, den i bilaget til nærværende forordning
nævnte maksimale månedlige mængde for april 1997; det
bør derfor fastsættes, i hvilket omfang der kan udstedes
importlicenser for disse ansøgninger; følgelig bør det
afvises at udstede licenser for ansøgninger, der er indgivet
efter den 4. april 1997 og før den 5. maj 1997 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De importlicenser, der var ansøgt om i henhold til artikel
1 i forordning (EØF) nr. 1859/93 den 4. april 1997 for
hvidløg henhørende under KN-kode 0703 20 00 med
oprindelse i Kina, udstedes for 0,24855 % af den ansøgte
mængde under hensyntagen til de oplysninger, Kommis-
sionen havde modtaget den 9. april 1997.

For de nævnte produkter afvises de importlicensansøgnin-
ger, der er indgivet efter den 4. april 1997 og før den 5.
maj 1997.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 10. april 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 297 af 21. 11. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 119 af 16. 5. 1996, s. 12.

⁽³⁾ EFT nr. L 170 af 13. 7. 1993, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 176 af 9. 7. 1994, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 626/97

af 9. april 1997

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 10. april 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT nr. L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 9. april 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 20	052	93,6
	204	62,6
	212	116,5
	624	128,7
	999	100,3
0709 90 75	052	132,1
	204	62,0
	999	97,1
0805 10 11, 0805 10 15, 0805 10 19	052	64,3
	204	43,7
	212	61,0
	220	36,8
	400	37,1
	448	26,8
	600	45,3
	624	50,3
	625	39,8
	999	45,0
0805 30 20	600	63,8
	999	63,8
0808 10 61, 0808 10 63, 0808 10 69	060	50,6
	388	98,6
	400	91,5
	404	98,5
	508	71,7
	512	69,4
	524	74,8
	528	67,6
	804	102,5
	999	80,6
0808 20 37	388	70,0
	512	59,4
	528	74,9
	999	68,1

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 68/96 (EFT nr. L 14 af 19. 1. 1996, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 97/15/EF

af 25. marts 1997

om vedtagelse af Eurocontrol-standarder og om ændring af Rådets direktiv 93/65/EØF om definition og anvendelse af kompatible tekniske specifikationer for erhvervelse af udstyr og systemer til regulering af lufttrafikken (air-traffic-management equipment and systems)

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 93/65/EØF af 19. juli 1993 om definition og anvendelse af kompatible tekniske specifikationer for erhvervelse af udstyr og systemer til regulering af lufttrafikken (air-traffic-management equipment and systems)⁽¹⁾, særlig artikel 3 og artikel 5, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 3 i direktiv 93/65/EØF skal Kommissionen fastlægge og vedtage Eurocontrol-standarder;

bilag I til direktiv 93/65/EØF indeholder en vejledende liste over Eurocontrol-standarder; denne liste bør være så fuldstændig som muligt;

bilag II til direktiv 93/65/EØF fastlægger, hvilke ordregivende myndigheder, der er ansvarlige for erhvervelse af flyvekontroludstyr; denne liste skal opdateres løbende;

eftersom Eurocontrol har vedtaget to standarder, vil det være hensigtsmæssigt at disse standarder gøres obligatoriske; ligeledes er det hensigtsmæssigt at ændre den vejledende liste i bilag I som følge af Eurocontrols indførelse af EATCHIP-programmet;

det er nødvendigt at ændre bilag II for at tage hensyn til ændringer meddelt af medlemsstaterne og for at medtage de ordregivende myndigheder i de nye medlemsstater;

de i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i henhold til direktiv 93/65/EØF —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

De obligatoriske elementer i Eurocontrol-specifikationer, som er indeholdt i de følgende Eurocontrol-standarddokumenter, vedtages, da de er nødvendige for gennemførelsen af et integreret system til styring af lufttrafikken i Europa:

— Eurocontrol Standard for On-Line Data Interchange (OLDI) (Standard for on-line dataudveksling), 1. udgave, (Eurocontrol-dokument nr. 001-92)

— Eurocontrol Standard for Air Traffic Services Data Exchange Presentation (ADEXP) (Standard for præsentation af udvekslede ATS-data), (Eurocontrol-dokument nr. 002-93).

Artikel 2

Bilag I til direktiv 93/65/EØF erstattes af bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 3

I Bilag II til direktivet foretages følgende ændringer:

1. De ordregivende Eurocontrol-myndigheder for Belgien, Danmark, Frankrig, Grækenland, Irland, Italien, Portugal og Det Forenede Kongerige affattes således:

EUROCONTROL

Rue de la Fusée, 96
B-1130 Bruxelles

Belgien:

Régie des Voies Aériennes (RVA/RLW)
Centre Communication Nord (CCN)
rue du Progrès 80, Bte 2
B-1030 Bruxelles

Danmark:

Statens Luftfartsvæsen
(Civil Aviation Administration)
Postbox 744
DK-København SV

Billund Lufthavn
Postbox 10
DK-7190 Billund

Københavns Lufthavne A/S
Postbox 74
Flyvervej 11
DK-2770 Kastrup

Frankrig:

Ministre chargé de l'aviation civile
Direction générale de l'aviation civile
48, rue Camille Desmoulins
F-92452 Issy les Moulineaux Cedex

og inden for dennes ansvarsområde:

Aéroport de Paris
291, Boulevard Raspail
F-75675 Paris Cedex 14

⁽¹⁾ EFT nr. L 187 af 29. 7. 1993, s. 52.

Grækenland:

Ministry of Transport and Communications
Civil Aviation Authority
General Directorate of Air Navigation

som navnlig delegerer til:

Electronics Division
Vasileos Georgiou 1
PO Box 73751-16604 Elliniko
GR-Athens

Irland:

Irish Aviation Authority
Aviation House
Hawkins Street
IRL-Dublin 2

Aer Rianta Cpt.
Dublin Airport
IRL-Co. Dublin

Italien:

ENAV
Ente Nazionale di Assistenza al Volo
Via Salaria 715
I-00138 Roma

Portugal:

ANA-E.P. (Empresa Pública de Aeroportos e
Navegação Aérea)
Rua D, Edifício 120
Aeroporto de Lisboa
P-1700 Lisboa

Det Forenede Kongerige:

National Air Traffic Services Ltd
CAA House
45-59 Kingsway
UK-London WC2B 6TE

2. Følgende ordregivende myndigheder føjes til listen:**Østrig:**

Austro control GmbH
Schnirchgasse 11
A-1030 Wien

Finland:

Ilmailulaitos/Luftfartsverket
(CAA Finland)
PO Box 50
FIN-01531 Vantaa

Sverige:

Swedish Civil Aviation Administration
Luftfartsverket
Vikboplan 11
S-601 79 Norrköping

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. december 1997. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager de i stk. 1 nævnte love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. marts 1997.

På Kommissionens vegne

Neil KINNOCK

Medlem af Kommissionen

BILAG

•BILAG I

**OMRÅDER OMFATTET AF EUROCONTROL-STANDARDER OMHANDLET I
ARTIKEL 3**

Vejledende liste

Kommunikationssystemer

Navigationssystemer

Overvågningssystemer

Databehandlingssystemer

Procedurer for styring af luftrum og styring af lufttrafik

Arbejdsregler og operationelle krav til lufttrafikstyring

Personale•

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 2. oktober 1996

om den franske statsstøtte til det audiovisuelle produktionsselskab, Société française de production

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(97/238/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter i overensstemmelse med ovennævnte artikler at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

STØTTEFORANSTALTNINGEN

I

Denne beslutning drejer sig om den statsstøtte på 1,110 mia. ffr., som Société française de production (SFP) har modtaget i årene 1993-1996. De 860 mio. ffr. blev udbetalt i 1993 og 1994, og de resterende 250 mio. ffr. blev udbetalt i februar 1996.

BESKRIVELSE

II

Den 7. april 1994 klagede flere af SFP's konkurrenter til Kommissionen over de lave priser, som statsstøtten havde

sat SFP i stand til at anvende, og som de fandt påførte dem skade. Kommissionen udbad sig ved brev af 22. juni 1994 nærmere oplysninger herom fra de franske myndigheder. Efter et møde med repræsentanter for Kommissionen den 12. september 1994 besvarede de franske myndigheder ved brev af 21. oktober 1994 de spørgsmål, Kommissionen havde stillet angående støttens forenelighed med fællesmarkedet.

Disse svar kunne dog ikke fjerne Kommissionens betænkeligheder, ikke mindst i betragtning af, at den ikke fandt noget grundlag for at bringe undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra c) og d), i anvendelse, samt fordi den ikke havde fået forelagt nogen fyldestgørende omstruktureringsplan.

Som følge af den tvivl, den nærede angående støttens forenelighed med fællesmarkedet, indledte Kommissionen proceduren efter traktatens artikel 93, stk. 2, ved beslutning af 16. november 1994, som den franske regering fik meddelt ved brev af 1. december 1994. Den franske regering blev heri opfordret til at fremsætte sine bemærkninger til de spørgsmål, Kommissionen havde rejst, fremlægge en fuldstændig og realistisk omstrukturingsplan og afgive tilsagn om ikke at stille yderligere offentlige midler til rådighed for SFP uden Kommissionens forudgående godkendelse (brev offentliggjort i den i fodnote 1 nævnte Tidende fra 1995).

Den franske regering afgav ved brev af 16. december 1994 tilsagn om ikke at yde nogen ny støtte uden Kommissionens godkendelse. De franske myndigheder fremsatte deres bemærkninger ved brev af 16. januar 1995.

⁽¹⁾ EFT nr. C 80 af 1. 4. 1995, s. 7.
EFT nr. C 171 af 15. 6. 1996, s. 3.

Kommissionen modtog ingen bemærkninger fra de øvrige medlemsstater eller andre interesserede efter procedurens indledning.

Der blev derefter, den 21. december 1995 og den 15. februar 1996, afholdt møder mellem repræsentanter for Kommissionen og de franske myndigheder. Formålet var at få afklaret, hvilke foranstaltninger de franske myndigheder agtede at træffe til fordel for SFP, og understrege nødvendigheden af, at der blev udarbejdet en omstruktureringsplan. Det kom frem, at de franske myndigheder agter at privatisere SFP, som samtidig skal omstruktureres.

På mødet den 15. februar 1996 fremlagde den franske delegation en [...] (1) angående SFP's reelle finansielle situation og privatiseringsudsigter. [...] bekræftede, at SFP befandt sig i finansielle vanskeligheder med årlige underskud på over 100 mio. ffr., og at der fortsat var behov for økonomisk støtte og for en omstrukturering af selskabet.

På dette møde, ligesom på det foregående møde den 21. december 1995, meddelte de franske myndigheder Kommissionens repræsentanter, at det ville være nødvendigt med en ny kapitaltilførsel for at dække SFP's påtrængende likviditetsbehov. Denne kapitaltilførsel på i alt 250 mio. ffr. blev officielt anmeldt af de franske myndigheder i brev af 19. februar 1996. Kommissionen besluttede følgelig at udvide proceduren til også at omfatte dette beløb ved en beslutning af 15. maj 1996, som de franske myndigheder fik meddelt ved brev af 4. juni 1996 (offentliggjort i den i fodnote 1 nævnte Tidende fra 1996).

Ifølge den tidsplan de franske myndigheder fremlagde på mødet den 15. februar 1996, skulle det franske parlament vedtage privatiseringsloven i april 1996, og privatiseringen skulle gennemføres ved udgangen af juni eller begyndelsen af juli 1996. De franske myndigheder mente, at der skulle kunne fremlægges en omstruktureringsplan umiddelbart efter parlamentets vedtagelse af privatiseringsloven i april 1996. Yderligere oplysninger om SFP's privatisering blev fremsendt i den franske regerings brev af 27. februar 1996 til Kommissionen.

I løbet af de 18 måneder, der er gået siden procedurens indledning, har Kommissionen gentagne gange rykket de franske myndigheder for en omstruktureringsplan. På mødet den 15. februar 1996 havde Kommissionen klart tilkendegivet, at den ikke ville vente længere end til udgangen af april, og at den ville se sig nødsaget til at træffe en negativ beslutning, såfremt den ikke inden da havde fået forelagt en omstruktureringsplan.

Det er nu over fire måneder siden, at denne frist udløb, og Kommissionen har endnu ikke modtaget nogen

omstruktureringsplan. På grundlag af den telefax den franske regering sendte Kommissionen den 1. juli 1996, hvori den underrettede Kommissionen om udviklingen i omstrukturen, må den konkludere, at omstruktureringsplanen endnu ikke ligger klar, da den ikke vil foreligge før udgangen af september 1996. Ved brev af 29. august 1996 fremsendte den franske regering en række oplysninger angående et tilbud om overtagelse af SFP. Dette tilbud omfatter et forslag fra tilbudsgiveren angående en reorganisering af SFP, men de franske myndigheder nævnte intet om, hvorvidt den franske regering havde til hensigt at acceptere tilbuddet, og om det var det tilbud, den havde besluttet sig for. Det pågældende forslag kan følgelig ikke anses at opfylde kravet om en omstruktureringsplan.

III

Den her omhandlede støtte skal ses i en større sammenhæng, nemlig i lyset af den udvikling, der er sket på det franske audiovisuelle marked.

I 1974 blev det statslige franske radio- og tv-selskab, ORTF, splittet op i flere selskaber. Tv-produktionsaktiviteterne blev overført til et nyt selskab, SFP, medens transmissionsfunktionerne blev henlagt til flere andre selskaber. SFP nød dog fortsat godt af en beskyttet stilling på det franske tv-marked. For øjeblikket ejes SFP 100 % af staten [...].

SFP er holdingselskab for tre driftsselskaber, nemlig henholdsvis studiedivisionen, videodivisionen og produktionsdivisionen. Holdingselskabet (i alt 67 ansatte), som blev oprettet i løbet af 1994, varetager visse funktioner (juridisk rådgivning, personaleadministration) for de andre dele af koncernen.

Studiedivisionen (som er et helejet datterselskab) tilbyder et bredt sortiment af tjenester inden for produktion af underholdningsudsendelser (shows, spørgelege) og reklamer til tv. Den består af følgende afdelinger (ultimo 1995):

- underholdnings- og reklameafdelingen: otte ansatte til varetagelse af relationerne med kunderne
- optagelsesafdelingen (334 ansatte): leverer udstyr og filmhold fortrinsvis til tv-selskaber
- sceneafdelingen (54 ansatte): udvikler scener til brug for produktion af tv-programmer. Stiller flere faste scener til rådighed for tv-selskaber, der ønsker at producere tv-shows
- afdelinger for drift og funktionelle tjenester (111 ansatte): koordinerer produktionen af tv-programmer og yder generelle tjenester inden for studiedivisionen
- kostumeafdelingen (tolv ansatte): leverer kostumer til tv- og filmproduktion.

(1) [...] fortroligt.

Videodivisionen tager sig specielt af retransmission af vigtige begivenheder (især sport), der kræver særlig tungt fast og mobilt udstyr. Den udfører desuden optageopgaver for studiedivisionen. Den består af to afdelinger:

- udstyrsafdelingen (213 ansatte i 1993): leverer udstyr og optagehold
- efterbearbejdningsafdelingen (63 ansatte i 1993): udfører monteringen af videooptagelserne.

Det tredje datterselskab er produktionsdivisionen (43 ansatte i 1993), som hovedsagelig beskæftiger sig med produktion eller koproduktion af tv-programmer til tv-kæderne og biograffilm. Den består af to afdelinger, filmafdelingen og tv-produktionsafdelingen.

IV

Der blev åbnet op for fri konkurrence i tv-produktionssektoren i 1986. SFP, der var dårligt rustet til at klare sig i den nye konkurrence, oplevede en kraftig nedgang i sin omsætning og begyndte at få finansielle problemer. Disse problemer resulterede i drastiske personalenedskæringer — fra at have beskæftiget 2 515 ansatte i 1985 blev SFP's personale bragt ned på 1 056 ansatte ved udgangen af 1995. Selskabet havde i 1995 en omsætning på i alt 646 mio. ffr.

SFP's tab siden 1986 er blevet dækket af staten og de andre statslige aktionærer. Den samlede statsstøtte, der er ydet siden da, beløber sig til over 2 mia. ffr.

I årene 1986-1990 trådte staten første gang til med en kapitaltilførsel på i alt 940 mio. ffr., og i 1991 blev der for anden gang indskudt 320 mio. ffr., således at støtten kom op på i alt 1,260 mia. ffr. (194 mio. ECU). Kommissionen havde godkendt begge kapitaltilførsler ved beslutninger af henholdsvis 27. februar 1991 og 25. marts 1992.

Ved vedtagelsen af beslutningen i 1992 havde de franske myndigheder erklæret, at det var sidste gang, der ville blive ydet støtte til SFP. Ikke desto mindre fortsatte de med at yde finansiell støtte til selskabet, som til trods for de optimistiske skøn angående dets situation, der med jævne mellemrum blev udsendt, har vist sig ude af stand til virkelig at tilpasse sig konkurrencen.

Staten foretog således en tredje kapitaltilførsel, nemlig på 460 mio. ffr. i 1993 og 400 mio. ffr. i 1994, dvs. i alt 860 mio. ffr. (132 mio. ECU). Kommissionen indledte proceduren med hensyn til denne støtte ved beslutning af 16. november 1994.

Den fjerde og sidste kapitaltilførsel på 250 mio. ffr. (39 mio. ECU) blev bebudet af de franske myndigheder den 16. februar 1996. Den 15. maj 1996 besluttede Kommis-

sionen også at undersøge denne støtte i forbindelse med den allerede indledte procedure.

Med den sidste kapitaltilførsel er der i årene fra 1986 til 1996 i alt ydet 2,370 mia. ffr. (365 mio. ECU) i statsstøtte til selskabet.

V

Ved den første støtteaktion (1986-1990) hævdede de franske myndigheder, at SFP ville komme på fode igen i 1992 takket være en omstruktureringsplan, som selskabets aktionærer godkendte den 13. juni 1990, og som skulle iværksættes i årene 1990 og 1991. Denne plan var dels baseret på den hypotese, at SFP ville være i stand til at genvinde sin position på markedet og øge sin omsætning, og dels på at selskabet skulle reorganiseres, nedbringe sine faste omkostninger (bl.a. gennem personalenedskæringer og salg af fast ejendom) og søge at finde samarbejdspartnere inden for nogle af sine aktiviteter.

Den anden støtteaktion (1991) blev nødvendig på grund af de skuffende resultater af omstruktureringsplanen i 1990. Omsætningen steg ikke så meget, som man havde håbet på, som følge af en mindre efterspørgsel end forventet efter de tjenester, SFP udbyder. Personalenedskæringerne blev ganske vist gennemført, men ser ikke ud til at have været tilstrækkelige. Afhændelserne af fast ejendom og de planlagte samarbejdsaftaler kom ikke i stand.

Den nye omstruktureringsplan, som derefter blev fremlagt, gik ud på at videreføre reorganiseringen med yderligere nedskæringer af de faste omkostningerne (bl.a. ved genforhandling af personalets arbejdsvilkår) og indgåelse af samarbejdsaftaler. Det blev lovet, at SFP ville blive rentabel igen fra 1994.

Ifølge de franske myndigheder var den tredje støtteaktion (1993-1994) nødvendig, for at SFP kunne honorere sine gældsforpligtelser og klare udgifterne i forbindelse med afskedigelserne samt for at holde selskabet likvidt efter forsinkelserne i ejendomssalget. Den franske regering forudså, at SFP ville blive rentabel ved udgangen af 1995. Imidlertid er resultaterne af de tilpasningsforanstaltninger, der kræves af selskabet, fortsat udeblevet — personalet er stadig væk for stort, lønningerne er også for høje, og begge må reduceres. [. . .]. Heller ikke bestræbelserne på at finde samarbejdspartnere har givet resultat. Det må følgelig konstateres, at adskillige af de hidtidige problemer endnu ikke er blevet løst, og at omstrukturen må videreføres.

Ifølge forlydender i pressen skulle SFP i 1995 have haft et underskud på 270 mio. ffr. med en omsætning på 646 mio. ffr.

I sin beslutning af 25. marts 1992 havde Kommissionen utvetydigt tilkendegivet, at den anden støtteaktion måtte være den sidste. Det er derfor klart, at den franske stat med ydelsen af den her omhandlede støtte, der allerede er blevet ydet, har tilsidesat sit løfte om, at den anden støtteaktion ville blive den sidste.

DEN FRANSKE REGERINGS STANDPUNKT

VI

Den franske regering mener, at støtten er forenelig med fællesmarkedet af følgende tre grunde:

- omstruktureringsforanstaltningerne er i gang. Som allerede nævnt er der tale om de samme foranstaltninger med de samme mål, som da Kommissionen godkendte den foregående støtte
- den støtte, der er ydet, har til formål at yde SFP kompensation for selskabets høje omkostninger og giver det ikke mulighed for kunstigt at sænke sine priser på markedet
- markederne for tv-produktioner er af sprogsgrunde stadig nationale markeder. SFP's aktiviteter er hovedsagelig rettet mod det franske marked, og dets konkurrenter er franske virksomheder. De franske myndigheder udleder heraf, at den ydede støtte ikke kan påvirke samhandelen mellem medlemsstater.

VURDERING

VII

Den finansielle støtte blev besluttet og udbetalt uden forudgående anmeldelse til Kommissionen, og den er følgelig ulovlig.

Kommissionen skal herefter tage stilling til følgende spørgsmål:

- Er den franske stats kapitaltilførsler at betragte som statsstøtte efter traktatens artikel 92, stk. 1? Hertil kræves, at støtten:
 - er ydet af staten eller ved hjælp af statsmidler
 - fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner
 - påvirker samhandelen mellem medlemsstater.
- Kan den omhandlede støtte falde ind under nogen af undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, specielt bestemmelserne i stk. 3, litra c) eller d)?

Kapitaltilførslerne fra den franske stat begunstiger alene SFP og ingen anden virksomhed, og de begunstiger SFP i forhold til selskabets konkurrenter. En privat investor ville aldrig være gået med til at foretage et tredje og derefter et fjerde kapitalindskud uden nogen konkrete udsigter til rentabilitet. I denne sammenhæng er det uden betydning,

om de offentlige aktionærs indskud af kapital blev foretaget i form af et tilskud eller en indsprøjtning af kapital. I sidstnævnte tilfælde bemærkes, at til trods for den hurtige genopretning, som blev forudsat i 1990, kørte selskabet fortsat med underskud i 1995 til trods for den foregående støtteaktion, samt at der ikke er noget grundlag for at forvente en positiv udvikling. De omstrukturingsforanstaltninger, den franske regering henviser til (jf. punkt V), er utilstrækkelige:

- den kollektive overenskomst i den offentlige sektor burde sættes ud af kraft, for den nuværende struktur i SFP's lønomkostninger er ikke konkurrencedygtig. Det er imidlertid tvivlsomt, om en ny lønftale vil kunne indgås
- det har været langt vanskeligere at finde samarbejdspartnere inden for de forskellige aktivitetsområder end forventet
- desuden har de franske myndigheder endnu ikke fremlagt den fyldestgørende omstrukturingsplan, Kommissionen krævede fremlagt ved indledningen af proceduren, og de hidtil planlagte og gennemførte foranstaltninger er ikke tilstrækkelige til at bringe selskabet på fode igen. Støtten må derfor sidestilles med en driftsstøtte, som ikke kan godkendes.

VIII

Kommissionen finder, at den her omhandlede støtte påvirker samhandelen mellem medlemsstater efter artikel 92, stk. 1. Ifølge den franske regering er det kun en begrænset del af SFP's produktion (10 % af videoproduktionen), der er rettet mod det internationale marked. Det ændrer imidlertid intet ved den kendsgerning, at den finansielle støtte sætter SFP i stand til bedre at kunne afsætte sine tjenester i de andre medlemsstater og EØS-landene og gør det vanskeligere for udenlandske tv-produktionsselskaber at trænge ind på det franske marked.

Desuden findes der et europæisk marked for tv- og filmproduktioner. Dette marked er præget af koproduktioner mellem europæiske producenter og transmission af tv-produktioner i andre lande end det land, hvor programmet er produceret. Netop dette aspekt spiller en særlig fremtrædende rolle på det franske marked i betragtning af den indsats, den franske regering gør for at fremme udbredelsen af franske værker i andre lande.

Det er rigtigt, at kultur- og sprogforskelle kan have en markedsafskærmende virkning, og at kun 20 % af alle europæiske film sælges til andre lande⁽¹⁾, men ikke desto mindre må den omfattende støtte til SFP antages at ville forstærke denne afskærmning. Som allerede nævnt gør støtten det vanskeligere at afsætte udenlandske produktioner i Frankrig.

⁽¹⁾ Grønbog om strategiske muligheder for at styrke programindustrien i forlængelse af Den Europæiske Unions audiovisuelle politik, KOM(94) 96 endelig udg. af 6. april 1994.

Den her omhandlede støtte må følgelig betragtes som statsstøtte efter traktatens artikel 92, stk. 1. Den franske regering har ikke fremlagt belæg for, at dette ikke skulle være tilfældet, fordi kapitaltilførslerne ikke har ført til dækning af driftstab, der skyldes unormalt lave priser eller priser, der ligger under markedspriserne. Og selv om det forholdt sig således, er det ikke desto mindre en kendsgerning — som i øvrigt anerkendes af de franske myndigheder — at denne støtte har til formål at bevare udbydere med en ineffektiv og ikke konkurrencedygtig omkostningsstruktur på markedet. En sådan støtte sætter dem i stand til kunstigt at videreføre deres aktiviteter, bevare deres markedsandel og opretholde antallet af ansatte til skade for de andre konkurrenter på markedet.

I øvrigt giver arten af SFP's virksomhed heller ikke grundlag for at påberåbe sig en »public service«-forpligtelse i relation til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven, som eventuelt kunne have retfærdiggjort statsstøtte.

IX

Undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 92, stk. 2 og stk. 3, litra a) og b), kan ikke bringes i anvendelse i denne sag. Kommissionen har følgelig undersøgt, om den her omhandlede støtte kan falde ind under undtagelserne i artikel 92, stk. 3, litra c) og d).

Støtten har til formål at sikre SFP's overlevelse. For at præcisere, hvilke betingelser der skal være opfyldt for anvendelse af artikel 92, stk. 3, litra c), på støtte til kriserammede virksomheder, har Kommissionen vedtaget et sæt retningslinjer⁽¹⁾, der opstiller de betingelser, som støtten skal opfylde:

- støtten skal være knyttet til et omstrukturings- eller saneringsprogram, som skal forelægges Kommissionen med alle de fornødne oplysninger, og som inden for et rimeligt tidsrum skal kunne gøre virksomheden levedygtig på længere sigt
- foranstaltningerne skal i videst muligt omfang begrænse de konkurrencefordrejende virkninger og være forenelige med den fælles interesse. De skal have en indvirkning på støttemodtagerens stilling på markedet, som i rimeligt omfang kan opveje støttens konkurrencefordrejende virkninger
- støtten skal være begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt.

I sin beslutning af 16. november 1994 om at indlede procedure angående den tredje støtteaktion krævede

Kommissionen en fyldestgørende omstrukturingsplan fremlagt. Efter denne beslutning fremsendte de franske myndigheder den 16. januar 1995, den 15. februar 1996 og den 29. august 1996 [...] angående SFP's situation og de stedfundne omstrukturingsforanstaltninger. Disse [...] må undersøges nærmere for at fastslå, om de indeholder tilstrækkelige oplysninger til at kunne betragtes som den krævede omstrukturingsplan.

[...] gentager i alt væsentligt, hvad de franske myndigheder allerede tidligere havde oplyst til Kommissionen ved de to første støtteaktioner. [...] af 16. januar 1995 beskriver virksomhedens vanskelige situation og nødvendigheden af personalenedskæringer, ændringer i arbejdsvilkårene, salg af en del af selskabets faste ejendom og indgåelse af aftaler med samarbejdspartnere med henblik på indstilling af nogle af aktiviteterne. [...] indeholder imidlertid intet, der taler for, at virksomheden på tilfredsstillende vis vil kunne iværksætte de nødvendige foranstaltninger, at de vil kunne gøre virksomheden tilstrækkeligt sund, at de fordrejer konkurrencen mindst muligt, samt at støtten er begrænset til det strengt nødvendige. [...] kan følgelig ikke anses for at udgøre den krævede omstrukturingsplan.

[...] af 15. februar 1996 er en [...], som ikke af de franske myndigheder er blevet fremlagt som en omstrukturingsplan. [...] SFP's nuværende økonomiske situation og anstiller betragtninger angående en privatisering af SFP. [...], at personaleudgifterne er alt for store, og at der ikke er styr på omsætningen. Det er forklaringen på, at SFP endnu ikke nået frem til den finansielle balance, som blev forudset for 1995, hvilket er et tydeligt tegn på, at de planlagte foranstaltninger ikke er blevet iværksat. [...], at tilbud fra interesserede købere bør være ledsaget af en omstrukturingsplan.

Ved brev af 29. august 1996 fremsendte de franske myndigheder en række oplysninger om et tilbud om overtagelse af SFP. Dette tilbud indeholder et forslag fra tilbudsgiveren om en reorganisering af SFP, men de franske myndigheder anfører intet om, hvorvidt den franske regering vil acceptere tilbuddet, og om den har accepteret det. Dette forslag kan følgelig ikke anses at udgøre den krævede omstrukturingsplan.

Det må konkluderes, at der nu er gået over 18 måneder, siden proceduren blev indledt, og at Kommissionen til trods for adskillige påmindelser herom til de franske myndigheder endnu ikke har modtaget den krævede omstrukturingsplan. På mødet den 15. februar 1996 tilkendegav den klart, at den ikke ville vente længere end indtil udgangen af april 1996, og at den ville se sig nødsaget til at træffe en negativ beslutning i sagen, hvis omstrukturingsplanen ikke var fremsendt inden da. Denne frist udløb for fem måneder siden, og Kommissionen har endnu ikke fået forelagt nogen plan.

⁽¹⁾ Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriserammede virksomheder, EFT nr. C 368 af 23. 12. 1994, s. 12.

Uden nogen omstrukturingsplan vil SFP's aktiviteter fortsat være tabsgivende, og støtten må derfor sidestilles med en driftsstøtte (jf. afsnit VII). En sådan støtte kan ikke tillades efter artikel 92, stk. 3, litra c) (om støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner).

Det må konstateres, at den her omhandlede støtte har til formål at sikre SFP's overlevelse og antager karakter af en driftsstøtte, samt at den franske regering ikke har fremlagt noget belæg for, at den skulle have til formål at fremme kulturen og bevare kulturarven efter artikel 92, stk. 3, litra d).

Da støtten desuden vil forstærke de negative virkninger af den afskærmning af markederne i Europa, som Kommissionen betragter som et af den europæiske film- og tv-programindustri's største handicap, kan den heller ikke antages at bidrage til at virkeliggøre Fællesskabets mål om at fremme udviklingen af en stærk europæisk industri, der kan klare sig i konkurrencen på verdensmarkedet. Denne konstatering forstærkes af den omstændighed, at støtten ikke åbner mulighed for at genoprette SFP's levedygtighed. Støtten til SFP vil følgelig ikke kunne godkendes på grundlag af bestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra d). At SFP's situation uden denne støtte vil blive forværret, hvilket vil komme mere konkurrencedygtige, især franske, selskaber til gode, kan ikke danne grundlag for at bringe bestemmelserne i artikel 92, stk. 3, litra d), i anvendelse.

Det må følgelig konkluderes, at den her omhandlede støtte er uforenelig med fællesmarkedet, da der ikke er nogen begrundelse for anvendelse af en af undtagelsesbestemmelserne i artikel 92, stk. 2 og 3.

X

Da den franske regering ikke har anmeldt støtteforanstaltningen, har Kommissionen ikke været i stand til at fremsætte sine bemærkninger hertil, før støtten blev ydet. Ydelse og udbetaling af støtte uden forudgående anmeldelse udgør en overtrædelse af traktatens artikel 93, stk. 3.

Den her omhandlede støtte på i alt 1,110 mia. ffr. er følgelig ulovlig og skal tilbagebetales af modtageren, da den er uforenelig med fællesmarkedet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtte på i alt 1,110 mia. ffr., som blev ydet SFP i perioden 1993-1996, er ulovlig, da den er ydet i strid med reglerne i traktatens artikel 93, stk. 3. Den er desuden uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

Den franske regering skal hos SFP tilbagesøge det i artikel 1 nævnte beløb på 1,110 mia. ffr. med tillæg af renter i perioden mellem datoen for ydelsen af den ulovlige støtte og dens tilbagebetaling. Renterne beregnes efter den referencesats for Frankrig, som Kommissionen lægger til grund ved vurdering af statsstøtteelementet i regional investeringsstøtte.

Artikel 3

Den franske regering skal senest to måneder efter meddelelsen af nærværende beslutning underrette Kommissionen om, hvilke foranstaltninger den har truffet for at efterkomme den.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. oktober 1996.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 4. december 1996

om støtte ydet af Belgien i henhold til Maribel bis/ter-ordningen

(Kun den franske og den nederlandske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(97/239/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under hevisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 61, stk. 1, første afsnit,

efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler, og

ud fra følgende betragtninger:

I

Ved skrivelse af 9. juli 1996⁽¹⁾ meddelte Kommissionen den belgiske regering, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, vedrørende støtte ydet inden for rammerne af Maribel bis/ter-ordningen til virksomheder, der hovedsagelig har aktiviteter i de sektorer, der er mest udsatte for international konkurrence.

Som svar på Kommissionens anmodning fremsat ved skrivelse af 4. februar 1994, havde de belgiske myndigheder ved skrivelse af 29. marts 1994 underrettet Kommissionen om de ændringer, der var foretaget af Maribel-ordningen, derefter kaldt Maribel bis, med det formål at indrømme de virksomheder »der er mest udsatte for international konkurrence« yderligere fordele i forhold til den oprindelige Maribel-ordning. Kommissionen modtog den 12. september 1994 og den 7. marts, 16. august, 28. september og 18. december 1995 yderligere oplysninger. På grundlag af de modtagne oplysninger kunne Kommissionen konkludere følgende.

Maribel-ordningen, der ikke er en tidsbegrænset ordning, blev indført ved den belgiske lov af 29. juni 1981 om de almindelige principper for lønmodtageres socialsikring. I henhold til lovens artikel 35 har arbejdsgivere ret til en

reduktion af socialsikringsbidraget for hver af de specialarbejdere, de beskæftiger. Reduktionen blev oprindeligt fastsat til 6,17 % af de pågældende lønmodtageres løn. Da der var tale om en generel og automatisk ordning, blev den ikke betragtet som faldende ind under EF-traktatens 92, stk. 1. Ved kongelig anordning af 12. februar 1993 blev reduktionen af socialsikringsbidraget fastsat til et kvartalsbeløb på 1 875 bfr. pr. ansat specialarbejder, dvs. 7 500 bfr. om året.

En ny ændring, indført ved kongelig anordning af 14. juni 1993 under betegnelsen »Maribel bis«, betød en forhøjelse af kvartalsbeløbene fra 1 875 bfr. til 6 250 bfr. (8 437 bfr. siden den 1. januar 1994 — »Maribel ter«) for arbejdsgivere, der hovedsagelig har aktiviteter i de sektorer, der er mest udsatte for international konkurrence. Reduktionen i disse sektorer har derfor siden den 1. januar 1994 (1. april 1994 for de omfattede transportaktiviteter) udgjort 33 748 bfr. årlig pr. specialarbejder. Den støtte, der ydes til disse virksomheder, som er forskellen mellem basisreduktionen og den forhøjede reduktion, beløber sig således årligt til 26 248 bfr. pr. specialarbejder.

For virksomheder med under 20 ansatte er den kvartalsvise reduktion i henhold til kongelig anordning af 12. februar 1993 for hver af de første fem medarbejdere 2 825 bfr. (3 000 bfr. siden 1. juli 1993). For de virksomheder, der er mest udsatte for international konkurrence, steg dette beløb fra 7 200 bfr. i Maribel bis-ordningen til 9 300 bfr. i Maribel ter-ordningen. Der er imidlertid tale om en støtte, der falder ind under de minimis-reglerne, og som derfor ikke er omfattet af EF-traktatens artikel 92. (Nettostøtten, dvs. forskellen mellem reduktionerne for de andre virksomheder og reduktionerne for disse små virksomheder, overskrider ikke 1 744 ECU i en treårig periode).

Ifølge de yderligere oplysninger, der er indhentet hos de belgiske myndigheder, anvendes den forhøjede reduktion på de virksomheder, hvis vigtigste aktiviteter er udvinding og forarbejdning af andre materialer end brændstoffer og deraf afledte produkter, samt virksomheder inden for den kemiske industri, metallerbejdningsindustrien, den finmekaniske og optiske industri og en række andre industrier inden for formgivning og forarbejdning samt visse tjenesteydelser og transportaktiviteter, herunder international landevejstransport.

⁽¹⁾ SG(96) D/6225.

Omkostningerne til Maribel-ordningen beløb sig i 1995 til 18 mia. bf. (465,1 mio. ECU). Heraf udgør 11,4 mia. bf., 294,59 mio. ECU) omkostningerne i forbindelse med forhøjelsen, dvs. støttebeløbet.

To virksomheder har over for Kommissionen reageret på indførelsen af forhøjede reduktioner for visse virksomheder. Den første anførte, at støtte til de sektorer i den belgiske økonomi, der er mest udsatte for international konkurrence, må være uforenelig med EF-traktatens artikel 92. Den anden klagede over den forskelsbehandling, der er indbygget i indrømmelsen af den forhøjede reduktion, som den pågældende virksomhed var udelukket fra, og den krævede selv at blive støtteberettiget.

Kommissionen besluttede at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, efter at have konstateret, at de forhøjede reduktioner i Maribel bis/ter-ordningerne udgør støtte, der falder ind under anvendelsesområdet for EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og da det i betragtning af de oplysninger, som Kommissionen rådede over, ikke var muligt at anvende undtagelserne i artikel 92, stk. 2 og 3.

Inden for rammerne af proceduren opfordrede Kommissionen de belgiske myndigheder til at fremsende deres bemærkninger. Den opfordrede ligeledes de andre medlemsstater og andre interesserede parter til at fremsende deres bemærkninger ved at offentliggøre indledningen af proceduren i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽¹⁾.

Kommissionen modtog de belgiske myndigheders bemærkninger ved skrivelse af 5. august 1996, der blev registreret den 8. august 1996.

Kommissionen har ligeledes modtaget bemærkninger fra den nederlandske regering samt fra flere nederlandske arbejdsgiverforeninger og faglige organisationer. Disse bemærkninger blev fremsendt til de belgiske myndigheder ved skrivelse af 26. september 1996 og 1. oktober 1996. Kommissionen modtog den 17. oktober 1996 de belgiske myndigheders kommentarer hertil.

II

De belgiske myndigheders bemærkninger kan resumeres som følger:

- De belgiske myndigheder foreslår en ændring af ordningen, således at der »udarbejdes en ny ordning, der er helt anderledes end den nuværende, samtidig med at man forfølger de samme mål«. Ifølge forslaget skal den forhøjede reduktion (Maribel majoré) indrømmes arbejdsgivere, der væsentligst har aktiviteter i de sektorer, der falder ind under følgende klassificeringskoder i NACE:

- landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri (hovedafdeling A og B)
- råstofudvinding (hovedafdeling C)
- fremstillingsvirksomhed (hovedafdeling D)
- transport, oplagringsvirksomhed og kommunikation (hovedafdeling I).
- De retfærdiggør ordningen på følgende måde:
 - Begrænsning af ordningen til udelukkende at omfatte specialarbejdere »begrundes med selve ordningens art og indretning«, da »den sociale sikringsordning og tillægsordningen, arbejdsretten og arbejderes organisaton er fundamentalt forskellig fra funktionærers. Det følger bl.a. heraf, at arbejdere er meget mere udsatte for afskedigelse og langtidsledighed end funktionærer«. På samme måde skyldes begrænsningen til industrien, at »industrien beskæftiger de fleste arbejdere og lavtlønnede, hvilket skyldes det lave kvalifikationsniveau«.
 - Formålet med en forhøjelse af reduktionen er endvidere at »fremme jobskabelsen i industrien for at undgå, at grundlaget for den belgiske økonomi i fremtiden i for høj grad ensidigt hviler på service-sektoren«.
 - Princippet med en fast reduktion fremmer en fordeling af det til rådighed værende arbejde og oprettelse af deltidstillinger.
 - Udelukkelse af byggesektoren skyldes, at denne sektor har en særlig fordelagtig social sikrings- og beskatningsordning.

III

Den nederlandske regering og de nederlandske arbejdsgiverforeninger og faglige organisationer mener, at den forhøjede reduktion for virksomheder, der væsentligst har aktiviteter i en af de sektorer, der er mest udsat for international konkurrence, er en stor fordel for disse, og at det skader de konkurrerende nederlandske virksomheder. De mener, at støtten er uforenelig med fællesmarkedet.

IV

Den belgiske regering har ved ikke at foretage en forudgående anmeldelse af de bestemmelser under Maribel bis, der udgør statsstøtte, tilsidesat den forpligtelse til forudgående anmeldelse, der påhviler den efter EF-traktatens artikel 93, stk. 3. Støtte ydet på dette grundlag er derfor ulovlig.

Den fordel, der følger af Maribel bis/ter, og som indebærer, at det kun er visse særlige aktiviteter, der indrømmes en forhøjet reduktion af socialsikringsbidrag, indebærer en fordel, som udgør statsstøtte efter EF-traktatens artikel 92, stk. 1. Da ordningen kun lader visse virksomheder

⁽¹⁾ EFT nr. C 227 af 6. 8. 1996, s. 8.

drage fordel af ordningen, lettes disse for en del af deres omkostninger og får økonomiske fordele, der forbedrer deres konkurrenceevne. Da ordningen udtrykkeligt begrænser den yderligere reduktion til virksomheder, der væsentligst har aktiviteter i en af de sektorer, der er mest udsat for international konkurrence, vil disse virksomheder pr. definition konkurrere med udenlandske virksomheder, herunder virksomheder i andre medlemsstater, og den omhandlede støtte påvirker derfor samhandelen mellem medlemsstaterne.

Støtten kan ikke falde ind under undtagelserne i EF-traktatens artikel 92, stk. 2 og 3.

De undtagelser, der gives mulighed for efter artikel 92, stk. 2, finder ikke anvendelse, da støtten hverken vedrører enkelte forbrugere, skader forårsaget af naturkatastrofer eller andre usædvanlige begivenheder eller visse områder i Tyskland.

Undtagelsen efter artikel 92, stk. 3, litra a), kan ikke finde anvendelse, da støtten vedrører hele Belgien.

Undtagelsen efter artikel 92, stk. 3, litra b), kan ikke finde anvendelse, da støtten ikke vedrører et projekt af fælleseuropæisk interesse eller tjener til at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den belgiske økonomi.

Undtagelsen efter artikel 92, stk. 3, litra c), kan heller ikke finde anvendelse af følgende grunde. Da der er tale om støtte i form af reducerede socialsikringsbidrag, fremfører de belgiske myndigheder, at der er tale om en beskæftigelsesfremmende foranstaltning. Denne fortolkning kan ikke godtages i det foreliggende tilfælde. Kommissionen har i sine retningslinjer for beskæftigelsesstøtte⁽¹⁾, opstillet de kriterier, den anvender ved vurdering af beskæftigelsesstøtte efter undtagelsen i artikel 92, stk. 3, litra c). Støtte efter den omhandlede ordning falder ikke ind under nogen af de kategorier, som Kommissionen kan indtage en positiv holdning over for: der er ikke tale om jobskabelse i små og mellemstore virksomheder eller i regionalstøtteberettigede regioner eller ansættelse af visse kategorier af arbejdstagere, der har særlig vanskeligt ved (igen) at komme ind på arbejdsmarkedet. Støtten tager heller ikke sigte på jobdeling.

Ifølge disse retningslinjer kan Kommissionen tillade visse former for støtte til jobbevarelse i tilfælde af naturkatastrofer og andre usædvanlige begivenheder, og på visse betingelser i regioner, der er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i artikel 92, stk. 3, litra a). Når støtte til jobbevarelse indgår i en redningsplan og/eller omstruktureringsplan for kriseramte virksomheder, kan Kommissionen ligeledes godkende støtten, efter at have foretaget

en vurdering på basis af de gældende retningslinjer på området⁽²⁾.

Den støtte, der ydes efter Maribel bis/ter-ordningen indgår ikke i nogen af disse kategorier. Der er i realiteten tale om driftsstøtte til de pågældende uden nogen form for social eller økonomisk modydelse fra disse, da den forhøjede reduktion ydes permanent for alle virksomhedernes specialarbejdere, selv om beskæftigelsen har været faldende.

Endvidere er der pr. definition tale om støtte, der først og fremmest har til formål at nedbringe omkostningerne for virksomheder, der enten eksporterer eller konkurrerer med importerede varer fra udenlandske virksomheder, dvs. væsentligst fra andre medlemsstater. Det skal i den forbindelse bemærkes, at den belgiske regering i sin erklæring om »en global beskæftigelsesplan«, der blev fremsendt til Kommissionen den 27. december 1993, bl.a. fremhævede en forringet eksportsituation for at begrunde den forhøjede reduktion af de sociale sikringsbidrag.

Den nuværende støtte inden for rammerne af Maribel bis/ter-ordningen er således en ren driftsstøtte til virksomhederne, der har til formål at forbedre deres internationale konkurrenceevne til skade for deres konkurrenter i de øvrige medlemsstater. En sådan støtte risikerer at ændre vilkårene for de konkurrerende virksomheder i de andre medlemsstater og har ingen fællesskabsinteresse. Støtten er derfor uforenelig med fællesmarkedet.

V

De bemærkninger, som de belgiske myndigheder fremsatte i skrivelse af 5. august 1996 og 17. oktober 1996, giver anledning til følgende kommentarer.

Som det fremgår af Kommissionens meddelelse om kontrol med statsstøtte og nedbringelse af arbejdskraftomkostninger, der blev fremsendt til medlemsstaterne ved skrivelse af 13. september 1996⁽³⁾, betyder den omstændighed, at reduktionerne udelukkende gælder for specialarbejdere ikke i sig selv, at ordningen må opfattes som statsstøtte, da den ikke er rettet mod en bestemt virksomhedskategori. Det vil sige, at når de belgiske myndigheder begrunder denne begrænsning »med selve ordningens art og indretning«, er det ikke relevant i det foreliggende tilfælde.

Hvad angår begrænsningen til visse sektorer, i dette tilfælde væsentligst industrien, kan foranstaltningen derimod ikke retfærdiggøres som beskæftigelsesstøtte til specialarbejdere, idet det må konstateres, at kun 47 % af disse er berørt af den forhøjede reduktion (582 516 ud af 1 235 954 — tal pr. 30. juni 1993), og da det på den anden side er klart, at de andre dele af økonomien, der

⁽¹⁾ EFT nr. C 334 af 12. 12. 1995, s. 7.

⁽²⁾ Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (EFT nr. C 368 af 23. 12. 1994, s. 12).

⁽³⁾ SG(96) D/8024.

beskæftiger 53 % af den manuelle arbejdskraft, omfatter visse sektorer inden for byggevirksomhed, som har særdeles mange ansatte i denne kategori. Begrænsningen til visse sektorer betyder således, at der tale om en meget selektiv foranstaltning, og den bevirker, at den yderligere fordel er forbeholdt de virksomheder, der er mest udsatte for international konkurrence⁽¹⁾, selv om vendingen »de sektorer, der er mest udsatte for international konkurrence« ikke er udtrykkeligt anvendt. Dette bekræftes i øvrigt af indholdet af den skrivelse, som de belgiske myndigheder fremsendte til Kommissionen den 9. august 1995, hvori det hedder »Hvad angår den »face lifting«, der er tale om i artikel 1 i den kongelige anordning, dvs. fjernelsen af vendingen »der væsentligst har aktiviteter i de sektorer, der er mest udsatte for international konkurrence«, giver det ingen problemer for Rijkdienst voor sociale verzekering (RSZ), hvad angår beskrivelsen af de pågældende arbejdsgivere, da en henvisning til NACE-koden er tilstrækkelig«.

Formålet med ordningen er således ikke at hjælpe specialarbejdere som sådan, og der er ikke tale om en beskæftigelsesfremmende foranstaltning, men om en lettelse af de omkostningsbyrder, der er pålagt virksomhederne, uanset om disse bidrager til at fremme beskæftigelsen. Støtten ydes nemlig fortsat for hver ansat specialarbejder i den givne virksomhed, selv om beskæftigelsen har været faldende i det forløbne år.

Det mål, som de belgiske myndigheder fremfører, nemlig at »fremme jobskabelsen i industrien for at undgå, at grundlaget for den belgiske økonomi i fremtiden i for høj grad ensidigt hviler på servicesektoren«, kan ikke nås ved hjælp af foranstaltninger, der er uforenelige med EF-traktaten. Endvidere svarer det anvendte middel i det foreliggende tilfælde ikke til det angivne mål, da der — som nævnt ovenfor — er tale om driftsstøtte til virksomheder og ikke om jobskabelse.

Endelig nævner de belgiske myndigheder også, at de belgiske arbejdsgiveres socialsikringsbidrag selv med den forhøjede reduktion i Maribel bis/ter-ordningen stadig er klart højere end bidragene i Nederlandene, hvorfor den omhandlede reduktion ikke er konkurrencefordrejende.

Dette argument kan ikke godtages. Kommissionen har altid haft den holdning, der i øvrigt er udtrykkeligt

godtaget af EF-Domstolen⁽²⁾, at selv om de generelle vilkår, hvorunder virksomhederne udøver deres aktiviteter, kan variere fra en medlemsstat til en anden, kan en medlemsstat imidlertid ikke isolere et særligt aspekt af disse generelle vilkår, f.eks. de sociale sikringsbidrag, og kompensere herfor ved en nedsættelse af de ekstraomkostninger, der følger heraf for medlemsstatens egne virksomheder i forhold til konkurrenterne i andre medlemsstater, og samtidig se bort fra andre aspekter, der kan begunstige medlemsstatens egne virksomheder.

VI

De belgiske myndigheder har i de bemærkninger, de inden for rammerne af proceduren har fremsendt til Kommissionen, nævnt muligheden af at indføre en ny og anderledes ordning, der dog skulle have de samme målsætninger. Hvis de belgiske myndigheder træffer en sådan beslutning, skal udkastet til en sådan ordning anmeldes til Kommissionen efter EF-traktatens artikel 93, stk. 3, således at Kommissionen kan tage stilling til, om det er foreneligt med fællesmarkedet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den forhøjede reduktion af socialsikringsbidragene for specialarbejdere, der efter Maribel bis/ter-ordningen indrømmes arbejdsgivere, der væsentligst har aktiviteter i en af de sektorer, der er mest udsatte for international konkurrence, udgør en ulovlig statsstøtte, da den ikke på forhånd er blevet anmeldt til Kommissionen som foreskrevet i EF-traktatens artikel 93, stk. 3. Støtten er endvidere uforenelig med fællesmarkedet efter bestemmelserne i EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og den kan ikke falde ind under nogen af undtagelserne i artikel 92, stk. 2 og 3.

Artikel 2

Belgien træffer de nødvendige foranstaltninger for uden ophør at bringe de i artikel 1 nævnte forhøjede reduktioner af socialsikringsbidragene til ophør og sikre, at de pågældende virksomheder tilbagebetaler den ulovligt udbetalte støtte. Tilbagebetalingen skal ske i overensstemmelse med de i belgisk ret gældende procedurer og

⁽¹⁾ Se Kommissionens meddelelse om kontrol med statsstøtte og nedbringelse af arbejdskraftomkostninger, punkt 21 og 22 (SG(96) D/8024).

⁽²⁾ Dom af 10. december 1969 i de forenede sager 6 og 11-69. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik og dom af 2. juli 1974 i sag 171/73. Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. Sml. 1974, s. 709.

bestemmelser, med påløbne renter indtil datoen for den faktiske tilbagebetaling, beregnet fra datoen for støttedelsen med en sats, der svarer til den referencesats, der på denne dato anvendes til beregning af nettosubventionsækvivalenten for regionalstøtte i Belgien.

Artikel 3

Belgien underretter to måneder efter datoen for meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om de foranstaltninger, Belgien har truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. december 1996.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 2250/95 af 18. september 1995 om femte ændring af forordning (EØF) nr. 1866/86 om fastsættelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Østersøen, Bælterne og Øresund

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 230 af 27. september 1995)

Side 9, bilag V, diagram 2, figur 2:

I højre margen indsættes tegnet »Ø« foran udtrykket »4 mm«.

Side 10, bilag V, diagram 2, figur 3:

I højre margen indsættes tegnet »Ø« foran udtrykket »4 mm«.

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/5/EF af 27. januar 1997 om grænseoverskridende pengeoverførsler

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 43 af 14. februar 1997)

Side 26, betragtning 13:

i stedet for: »blandt de forhold, som institutter, der medvirker ved effektueringen af en grænseoverskridende pengeoverførsel, kan komme ud for, herunder forhold i forbindelse med insolvens, skal navnlig fremhæves forhold, der skyldes force majeure, ...«

læses: »blandt de forhold, som institutter, der medvirker ved effektueringen af en grænseoverskridende pengeoverførsel, kan udsættes for, må der skelnes mellem bl.a. forholdene i forbindelse med insolvens og forhold, der skyldes force majeure, ...«
